

Og man har ellers ikke altid saa let ved at faa saadanne Forsøg foretaget, som Forslagsstilleren var tilbøjelig til at mene. Alt i alt har man dog nogenlunde Sikkerhed for, at man her kan foretage disse Forsøg, og alt i alt betyder det netop en Støtte til det i Øjeblikket vanskeligt stillede Landbrug. Derfor synes det mig at ville være utidigt, om man paa dette Tidspunkt solgte eller bortforpagede Gaardene. Den ærede Forslagsstiller omtalte med — ja, hvad skal jeg sige — et lille Stænk af Spot i Stemmen, at Forsøg med Høns behøvede man dog ikke et Par store Gaarde til at foretage. Nej, det behøver man naturligvis ikke at have to store Gaarde til, men det er heller ikke det, de udelukkende skal anvendes til. Disse Forsøg gaar Side om Side med alle de øvrige, og der er dog vist neppe en Gren af Landbruget, som i Øjeblikket bedre svarer til, hvad der ydes til Forsøg, end netop Hønsæavl. Selv om denne maaske ikke ligger saa stærkt for det ærede Medlem, kan det ærede Medlem være vis paa, at der er Tusinder og atter Tusinder af Landbrugere, navnlig af de smaa, der kan drage Lære af disse Forsøg. Men hvis vi nu ikke fik foretaget de Forsøg derude, saa skulde vi have Forsøg foretaget andre Steder, og de Forsøg, man udfører andre Steder, er heller ikke gratis; heller ikke her vil man kunne gaa ud og samle de Penge op, som det ærede Medlem omtalte.

Efter hvad der er blevet mig meddelt — og jeg tror, min Kilde er god —, har Gaardene givet et større Nettooverskud i den Tid, Staten har drevet dem, end de gav i Forpagtningsafgift i de 10 Aar forud for Statens Overtagelse af Driften. I de sidste 10 Aar har Gaardene i Nettooverskud givet 25 000 Kr. aarlig — de fleste af disse Penge er indgaaet i Driften —, men i Forpagtningsafgift fik man i sin Tid kun 20 000 Kr. aarlig, og saa fik endda Forpagterne Afgiften eftergivet en Gang imellem, saaledes at man anslaaer Afgiften til ca. 15 000 Kr. aarlig.

Alt dette nødvendiggør, hvis man skal have Klaring af Spørgsmaalet — som den ærede Ordfører for Venstre sagde: man skal ikke stadig have det falske Billede foresvævende den store Vælgerbefolkning —, at Sagen undersøges til Bunds. Men hvis man nu undersøger Sagen til Bunds og ser, at her virkelig er et Omraade, hvor man kan gøre stor Gavn for Landbruget som Helhed, maa man ogsaa vente, at den ærede Forslagsstiller i Fremtiden holder inde med sin Kritik.

Med disse Ord skal jeg, da jeg hører, at Sagen skal i Udvalg, anbefale Lovforslaget til grundig Undersøgelse og til Fremme i Tinget.

Jeppesen (Drusebjerg): Da Faurholm og Trollesminde for ca. 10 Aar siden overgik fra Privatdrift til Statsdrift, var de to Gaarde, som allerede nævnt, i meget daarlig Forfatning. Bygningerne var stærkt forfaldne, Jorden var uren, og Besætningen var daarlig — kort sagt alt, hvad daarligt siges kan om en Landbrugsbedrift. Nu er der jo gaaet adskillige Aar, siden man gik over til Statsdrift, og man har indvundet visse Erfaringer. Man har, som det fremgaar af de Regnskaber, der er fremkommet, indvundet den Erfaring, at Statsdrift er dyr — det vidste man for Resten i Forvejen —, men naar man ser paa denne dyre Drift, forekommer det mig dog, at man, som det ogsaa er nævnt af de tidligere Ordførere, maa hæfte sig ved den Forsøgsvirksomhed, der har fundet Sted, og som har sin store Lod og Del i det Underskud, der har været paa selve Driften. Det forekommer mig, at selv om der har været dette Underskud, vil det ikke være rigtigt paa Grund deraf at afbryde den Linie, som blev fastlagt i 1917, fordi man ikke har tilstrækkelig Erfaring for, hvorledes det vil arte sig i Fremtiden. Ganske vist har der været Underskud paa selve Driften, men naar man ser hen til den Kulturfremgang med Hensyn til Jorden, der har fundet Sted siden, naar man ser hen til den Bekostning, som er lagt i selve de udførte Grundforbedringsarbejder, ganske særlig Afdræning af Jorden, synes jeg, at det i høj Grad forandrer Billedet til Gunst for fortsat Drift paa samme Maade som igennem disse 10 Aar. I hvert Fald finder jeg, at det vilde være letsindigt at afbryde Linien nu og gaa over til det, som er foreslaaet: Bortforpagtning eller Salg af disse to Statsejendomme. Følgen af Bortforpagtning vilde jo blive, at man vilde forære den Kulturværdi, som er lagt i Jorden gennem den Drift, der har fundet Sted i de 10 Aar, til en eventuel Forpagter. De Tusinder af Kroner, som der stadig er lyst efter fra de foregaaende Taleres Side, er jo netop for en stor Del Penge, som er sat i Driften, og som ligger i Trollesmindes og Faurholms Jorder, og hvis man nu bortforpagede Jorderne, vilde det have til Følge, at den kommende Forpagter tog den Værdi, som saaledes er lagt i Jorden. Det vilde der ikke være ret megen Mening